

Els límits dels discapacitats els solen imposar aquells que es diuen normals - Pares de la Laia

Tu també pots

La setmana passada va tocar visita al neuropediatre. Pensava que em preguntaria per la salut mental dels pares, i jo ja m'havia fet la llista. Però no, em va estar ramenant, donant llibres per que els hi passes les pàgines, donant-me tres joguines a la vegada (no devia veure que només tinc dues mans...) i finalment, després de picar-me els genolls amb un martell repetides vegades va afirmar amb rotunditat: "Aquesta nena igual no gateja". La mare que el va matricular! Com vol que gateji després dels cops de martell! M'agradaria veure'l a ballant una jota si abans li passés una motosserra pels genolls... Hombre ja!!

Foto: Xavi Pérez. www.fromzero.org

Aquesta nena haurà de portar plantilles. Suposo que hauré de plantar uns geranis i no deixar que es facin grans...

Com ja anunciaven els titulars del TLT edició on-line, el meu amic Assier, ja ha sortit de l'hospital i ja ha tornat a casa seva a Burgos. Ara necessita una bona i ràpida recuperació per posar-se en forma. De segur que aprofitarà les festes de Nadal per posar-se a tò.

Fa uns dies els pares em van portar a una d'aquestes trobades

familiars que ells anomenen cosinades. Aquesta vegada va ser a Vilanova de Sau i l'excusa era fer un cap de setmana micològic (pels qui no tinguin la Wikipedia, vol dir anar a buscar bolets). El viatge va ser molt maco i l'entorn del pantà de Sau també. Van faltar alguns dels cosins, però va ser un meravellós cap de setmana. I del tema dels bolets, no hi ha bolets.

Aquest matí un amic del pare, el Jil van Eyle, l'ha convidat a la presentació del llibre d'Anna Llauradó "Tu també pots". És un llibre

que explica com fer el Teaming amb els nens, a nivell escolar. Ha estat una presentació molt interessant, amb la gent del Barça, el Dr. Estivill, la Judit Mascó, i més de 400 nens disposats a ser solidaris. Al final han quedat per anar a fer un cafè i parlar de les seves coses...

No us oblideu. Com l'any passat, sembla que s'acosten temps de follia, de regals i de paperetes amb un número que la gent petoneja per la televisió mentre es dutxa amb cava. S'acosta Nadal.

La setmana passada també vaig visitar a la traumatòloga. Després de fer-me esperar una hora i tres quarts al passadís de la consulta (la saleta semblava el rodalies de Renfe el dia que funciona), em va estirar els malucs cap a totes les direccions possibles i va comptar quantes vertebres tenia (jo li anava dient que tenia les que toquen, que només em vaig descomptar amb els cromosomes) per finalment sentenciar: